ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

січень рік 1981

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ДИВНІ КВІТИ

Вірш Анатолія КАЧАНА

Дивні квіти
Розпустились
На шибках вікна.
Це Морозкові
Приснилась
Уночі весна.

*Запорошила землю пороша,
Я вертаюся в рідні краї.
В дитсадочку ялинка хороша,
З Новим роком, малята мої!
Скільки радості, теплого снігу!
На ялинці святкові вогні.
Я вам зичу веселого сміху!
Виростайте на втіху мені!*

ДІД МОРОЗ

Малюнок Ольги КАСЬЯНЕНКО

ЙДЕ В КОЖУСІ ДІД МОРОЗ

Вірш Леоніда ТАЛАЛАЯ

Червоніють снігурі
На снігу під липою.
Йде в кожусі Дід Мороз —
Аж сніжок порипує.
Зупинився у дворі,
Розв'язав торбинку,
Нашій бабі сніговій
Пов'язав хустинку.

МЕТЕЛИКИ

Вірш Василя ДІДЕНКА

Журавлики-веселики
Одлинули й нема.
Із рукава метелики
Витрушує зима.
Метеликів ми ловимо,
Стрибаєм, біжимо,
По килиму пуховому
До хати несемо.

У кожного з нас є рідне місто чи село, є рідна вулиця, рідний дім. Але є в нашій країні місто рідне всім радянським людям. І називається воно — Москва.

Москва — столиця Радянської Батьківщини. Москва — прадавня і завжди юна. У Москві високі світлі будинки й широкі проспекти. У Москві безліч фабрик і заводів, театрів і музеїв, бібліотек і стадіонів... А ще тут є Красна площа і Кремль із червоними зорями на високих вежах. А біля Кремля — Мавзолей Володимира Ілліча Леніна.

У Кремлі працює наш уряд.

А незабаром тут відбудеться з'їзд. На нього прибудуть делегати-комуністи. Вони поведуть розмову, як нашу країну зробити ще заможнішою, ще могутнішою і прекраснішою.

Намалювала Лідія ГОЛЕМБОВСЬКА

Дзвіночок

Загадка Тамари КОЛОМІЄЦЬ

На хатині — дах,
На дахові — птах.
Скрипить, рипить — немазаний,
До палиці прив'язаний,
Не співає, не літає,
Дзьоб за вітром повертає.

Флюгер

Якою щіткою чистять зуби, якою одяг, якою взуття, якою підмітають підлогу? Чи вмієш ти користуватися цими щітками?

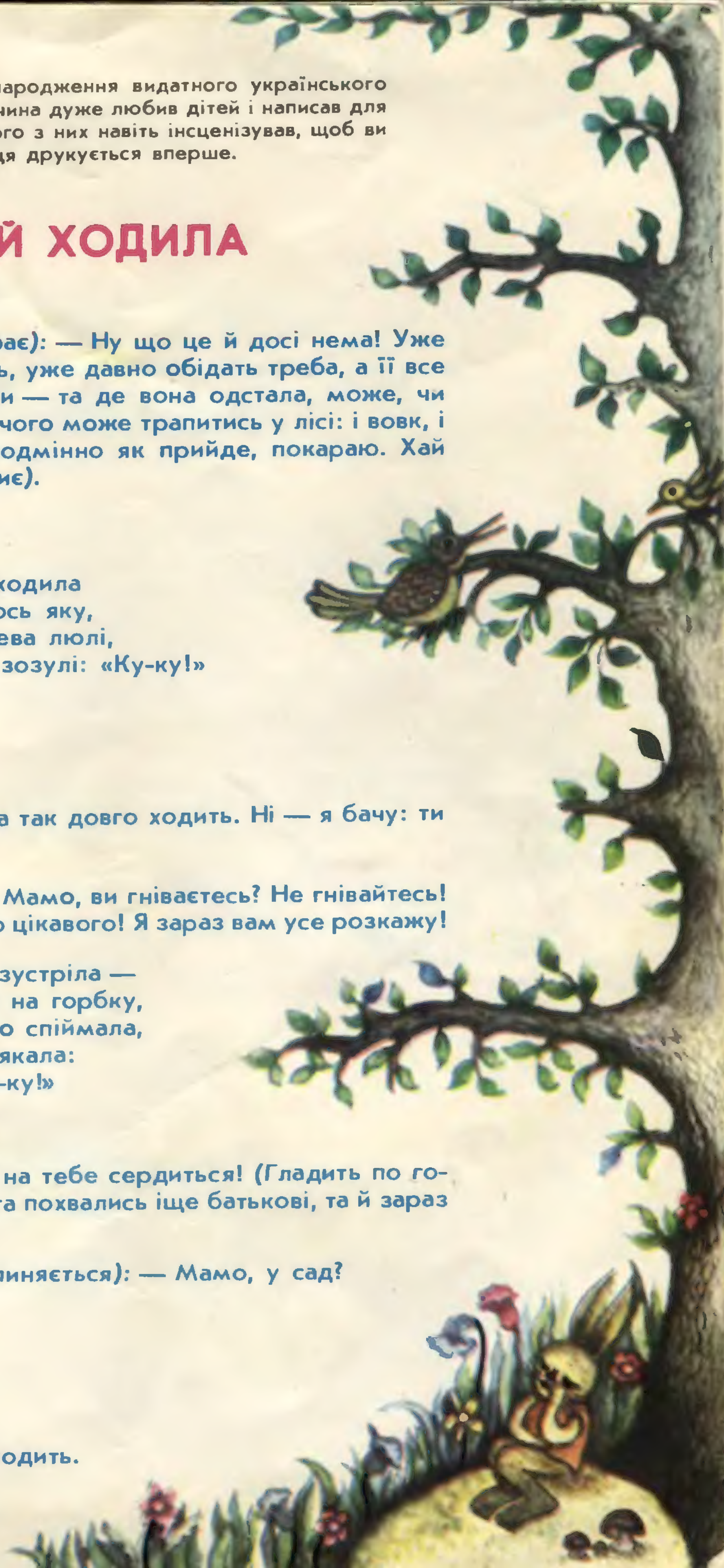

Ти знаєш слова **удень, уночі, вранці, увечері, завтра, вчора, сьогодні, післязавтра.** Вони вказують на те, як минає час. Розташуй їх по порядку. А потім щось розкажи, вживаючи ці слова.

Малюнок Олени ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ

У січні ми відзначаємо день народження видатного українського поета Павла Григоровича Тичини. Тичина дуже любив дітей і написав для них багато веселих віршиків. А одного з них навіть інсценізував, щоб ви могли розіграти п'єску. Інсценівка ця друкується вперше.

А Я У ГАЙ ХОДИЛА

Мати (*шиє і все у вікно позирає*): — Ну що це й досі нема! Уже давно діточки з лісу вернулись, уже давно обідать треба, а її все ще не видно. Чи не догледіли — та де вона одстала, може, чи хтозна що це дитя таке. Мало чого може трапитись у лісі: і вовк, і лиха людина перестріне... Неодмінно як прийде, покараю. Хай знає, як матір тривожить. (*Шиє*).

Донька (*вбігає*): — Мамочко!

А я у гай ходила
По квітку ось яку,
А там дерева люлі,
І все отак зозулі: «Ку-ку!»

Ой, употіла! (*втирається*).

Усі: — Ку-ку! Ку-ку!

Мати: — Ну, як же таки можна так довго ходить. Ні — я бачу: ти неслухняна і тебе треба...

Донька (*заглядає їй у вічі*): — Мамо, ви гніваєтесь? Не гнівайтесь! Ой, там же у лісі такого, такого цікавого! Я зараз вам усе розкажу!

Я зайчика зустріла —
Дрімав він на горбку,
Була б його спіймала,
Зозуля із лякала:
«Ку-ку! Ку-ку!»

Усі: — Ку-ку!

Мати (*сміється*): — Ну, як же на тебе сердиться! (*Гладить по голівці, цілує*). Ну, біжи ж у сад та похвались іще батькові, та й зараз обідати будемо.

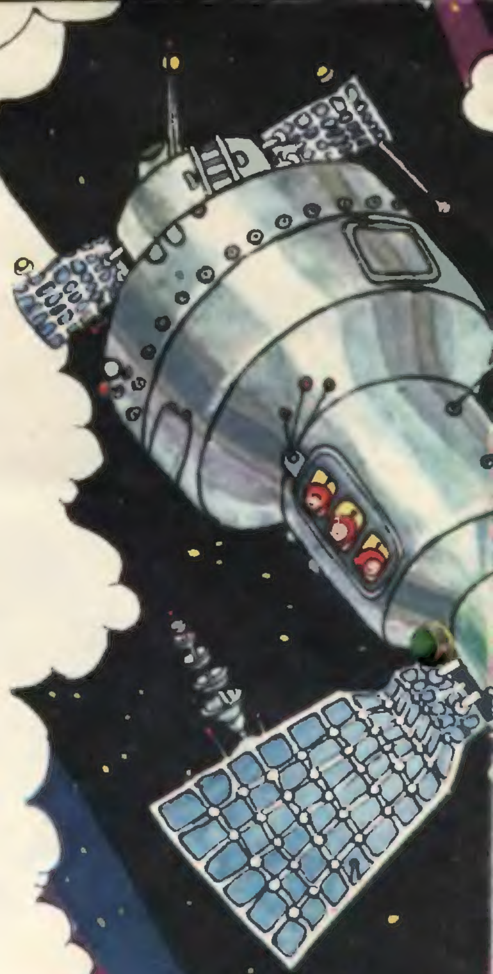
Донька (*біжить і на порозі спиняється*): — Мамо, у сад?

Мати: — Еге ж, у сад.

Донька (*побігла*): — Ку-ку!

Усі: — Ку-ку!

Завіса сходить.

ПРО ДАМБУ НА НЕВІ

Розповів Анатолій ГРИГОРУК
Малюнок Лідії ГОЛЕМБОВСЬКОЇ

Навесні, як пригріє сонечко й візьмуться дружно танути сніги, вода в річках прибуває і прибуває. А то вийде з берегів і ну гуляти, не спитавши дороги.

Інколи повіні завдають великого лиха. Вони з корінням вивертають дерева, зносять мости, затоплюють села і навіть цілі міста.

Взяти, приміром, Неву, на якій стоїть Ленінград. Ніби й невелика це ріка. А почнуть вітри гнати по ній з моря хвилю — Нева вихлюпує просто на вулиці та площі — і вже не стримає її ніяка сила.

Немало натерпілися від витівок примхливої Неви ленінградці. І от надумали вони приборкати ріку раз і назавжди.

Під Ленінградом почалося будівництво довжелезної дамби. Дамба, як щит, перепинить лютим хвилям дорогу. Для них місто стане неприступною фортецею. Ну, а для кораблів, що пливуть до Ленінграда з усього світу, гостинно відчинятимуть спеціальні ворота.

ЩО РОБЛЯТЬ КОСМОНАВТИ

Багато ми запускаємо в небо штучних супутників. Супутники літають довкола Землі й виконують велику роботу. Вони стежать, яка буде погода. Підказують рибалкам, де в морях водиться риба. Б'ють тривогу, як у тайзі спалахне пожежа. Допомагають дивитися телепередачі тим, хто мешкає далеко від великих міст. Супутники на диво мудрі й роботящі.

І все одно змагатися з людиною їм важко.

Тим-то поряд із супутниками в космосі літає ціла космічна станція. Космонавти добираються до неї на ракетах. Вони і живуть на станції, і працюють. Там є багато найдосконаліших приладів. Космонавти дивляться в прилади і бачать, де в землі залягають вугілля, нафта, метали, де по ущелинах повзуть льодовики з величезними запасами питної води, на яких пасовиськах виросла трава, щоб пастухи перегнали туди худобу. Космонавти підказують, як найзручніше прорити зрошувальні канали. Попереджають, де на гірських дорогах загрожують снігові обвали. Вони навіть скарби у прадавніх курганах віднаходять.

Кожне їхнє сповіщення для нас дуже важливе.

НАШЕ МАЛЕНЬКЕ СВЯТО

Написав Чингіз АЙТМАТОВ

Малюнок Якима ЛЕВИЧА

Якось удень заходжу я на подвір'я, дивлюсь, а Самат сам береться ходити. Асель підтримує його, боїться — впаде.

Я присів навпочіпки й поманив хлопчика до себе:

— Тай-тай-тай, моє верблюденятко! Ну, йди сюди!

Самат розчепірив руки.

— Ата! — зачеберяв він ніжками.

Я підхопив його, високо підкинув над головою і міцно пригорнув.

— Асель! — сказав я. — Давай влаштуємо взавтра для дітвори свято «розтинання пут». Ти наготуй поворозку з білої й чорної повсті. Так, так, саме з білої й чорної...

На другий день ми запросили на наше маленьке свято сусідів. Я опустив Самата на землю, спутав йому ноги

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ЗАГАДКИ

Сидить півень на осиці,
догори підняв косиці.

Вогонь, дим

Іде лісом — не шелесне,
йде водою — не плюсне.

Сонячний промінець

чорно-білою поворозкою, ніби стриножив. А поряд поклав ножиці й гукнув дітям, що стояли на протилежному кінці двору:

— Хто перший прибіжить і розріже пута, тому перший гостинець, а всім іншим — гостинці по черзі. Гайда, мої любі!

Всі з тюгиканням пустилися бігти, як на перегонах.

Коли пута було перетято, я сказав Саматові:

— Ну, синку, біжи тепер і ти! Беріть його, діти, з собою!

Вони взяли Самата за руки, а я проказав навздогін:

— Моє лошатко побігло по землі! Хай воно буде прудконогим скакуном!

З киргизької. Переклав Андрій МАЗУР

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ЗАГАДКИ

За лісами, за горами золота
квочка золоті курятка водить.

Бігли два пси,
позадирали носи.

Місяць, зорі

Сани

ДЕ ТИ, БІЛОЧКО, ЖИВЕШ?

Вірш Галини ДЕМЧЕНКО
Намалювала Маргарита МАЙСТРЕНКО

— Де ти, білочко, живеш?
Що ти, білочко, гризеш?
— У зеленому ліску,
У дуплі, у сосняку.
А гризу горішки
І гриби, і шишки.
— У морози люті, злі
Ти не мерзнеш у дуплі?
— Затишна моя хатинка,
Тепла в мене кожушинка,
І мені зимові дні
Зовсім, зовсім не страшні.

Обкладинка Людмили ЗАГІННОЇ

Макет Катерини ВЕРХАЦЬКОЇ

«МАЛЯТКО»

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке).

Редакційна колегія:

А. І. Григорук (відповідальний секретар), В. Є. Карасьова, К. В. Назаренко, Є. А. Н[illegible]ченко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, А. К. Тетьора, О. М. Яблонська.

Художник-редактор Я. Д. Левич.
Техредактор І. В. Лимонова.

Журнал засновано 1960 р. № 1 (25[illegible]). Виходить раз на місяць. Здано до набору 30.11.80. Підписано до друку 28.11.80. Формат видання 84×108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Облік.-вид. арк. 2,61. Тираж 700000. Зам. 05631.
Адреса редакції: 252050, Київ-50, Білоруська, 5. Тел. 79-75-99.
Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». 252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.
Адрес редакции: 252050, Киев-50, Белорусская, 5. Тел. 79-75-99.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Ленина комбинат печати издательства «Радянська Україна». 252047, Киев-47, Брест-Литовский проспект, 94.

Текст набрано за застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Індекс [illegible]

Ціна 15 коп.